

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 30 czerwca 1993 r.

Nr 32

TREŚĆ:

Poz.:

ZARZĄDZENIA:

- 330 — Ministra Finansów z dnia 16 czerwca 1993 r. w sprawie zaniechania poboru podatku od towarów i usług od zakładów pracy chronionej 433
331 — Ministra Finansów z dnia 18 czerwca 1993 r. w sprawie ogólnego zezwolenia dewizowego 433
332 — Ministra Finansów z dnia 28 czerwca 1993 r. w sprawie zaniechania ustalania i poboru podatku dochodowego od niektórych rodzajów dochodów osób prawnych 442

UCHWAŁA PAŃSTWOWEJ KOMISJI WYBORCZEJ

- 333 — z dnia 21 czerwca 1993 r. w sprawie określenia wzorów potwierdzenia zgłoszenia do rejestracji okręgowej listy kandydatów na posłów i protokołu rejestracji okręgowej listy kandydatów na posłów oraz potwierdzenia zgłoszenia do rejestracji kandydata na senatora i protokołu rejestracji kandydata na senatora, stosowanych w wyborach do Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej 442

KOMUNIKAT

- 334 — Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 21 czerwca 1993 r. w sprawie przeciętnego wynagrodzenia w sześciu podstawowych działach sfery produkcji materialnej w maju 1993 r. 448

330

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 czerwca 1993 r.

w sprawie zaniechania poboru podatku od towarów i usług od zakładów pracy chronionej.

Na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1988 r. Nr 41, poz. 325, z 1989 r. Nr 4, poz. 23, Nr 33, poz. 176, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 443, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 100, poz. 442 i Nr 110, poz. 475, z 1992 r. Nr 21, poz. 86 i Nr 53, poz. 251 oraz z 1993 r. Nr 28, poz. 127) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządza się zaniechanie poboru przypadającego od zakładów pracy chronionej podatku od towarów i usług w wysokości stanowiącej różnicę pomiędzy podatkiem należnym a naliczonym w rozumieniu art. 19 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów

i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50 i Nr 28, poz. 127).

2. Przez zakłady pracy chronionej, o których mowa w ust. 1, rozumie się zakłady pracy spełniające warunki określone w art. 19 ustawy z dnia 9 maja 1991 r. o zatrudnieniu i rehabilitacji zawodowej osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 46, poz. 201, Nr 80, poz. 350 i Nr 110, poz. 472, z 1992 r. Nr 21, poz. 85 oraz z 1993 r. Nr 11, poz. 50 i Nr 28, poz. 127).

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się do wyrobów opodatkowanych podatkiem akcyzowym.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 5 lipca 1993 r.

Minister Finansów: *J. Osiatyński*

331

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 czerwca 1993 r.

w sprawie ogólnego zezwolenia dewizowego.

Na podstawie art. 5 ust. 5, art. 8 ust. 2, art. 9, art. 11 ust. 2, art. 12 ust. 2 i art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1989 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 6, poz. 33 i Nr 74, poz. 441 oraz z 1991 r. Nr 35, poz. 155, Nr 60, poz. 253 i Nr 100, poz. 442) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Zezwolenia na wywóz wartości dewizowych za granicę i przywóz do kraju waluty polskiej

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu zezwala się na wywóz za

granicę lub przywóz do kraju waluty polskiej albo na wnoszenie jej na obce statki, zezwolenie nie dotyczy monet o jednostkowej wartości nominalnej przekraczającej 50 złotych, będących w Rzeczypospolitej Polskiej prawnym środkiem płatniczym.

§ 2. 1. Zezwala się osobom krajowym przekraczającym granicę państwową na wywóz za granicę waluty polskiej w kwocie nie przekraczającej 20.000.000 zł.

2. Wywiezioną walutę polską można wydatkować po przeprowadzonej kontroli dewizowej:

- 1) na zakup artykułów konsumpcyjnych w miejscach sprzedaży tych artykułów w polskich środkach komunikacji na trasach zagranicznych,
- 2) na zakup biletów i miejscówek w polskich środkach komunikacji na trasach zagranicznych.

§ 3. Zezwala się osobom krajowym i osobom zagranicznym przekraczającym granicę państwową na wywóz swoich imiennych książeczek oszczędnościowych, wystawianych w walucie polskiej, oraz książeczek czekowych do rachunków oszczędnościowych prowadzonych w walucie polskiej bez prawa realizacji za granicą na inne cele niż wymienione w § 2 ust. 2 i pod warunkiem powrotnego ich przywozu do kraju.

§ 4. Zezwolenia, o których mowa w § 2 ust. 1 i § 3, nie dotyczą osób krajowych wyjeżdżających za granicę w celu zamieszkania.

§ 5. 1. Zezwala się osobom krajowym przekraczającym granicę państwową na wywóz za granicę:

- 1) walut obcych oraz wystawionych w tych walutach czeków i czeków podróżniczych do wysokości 2.000 dolarów USA lub ich równowartości, na zakup towarów i usług za granicą,
- 2) walut obcych, czeków i czeków podróżniczych nabytych w bankach dewizowych na cele i w wysokości określonej przepisami w sprawie pokrywania kosztów podróży służbowych poza granicami kraju,
- 3) walut wymiennalnych oraz wystawionych w tych walutach czeków i czeków podróżniczych, pochodzących z rachunków walutowych podmiotów gospodarczych, na cele, o których mowa w pkt 1, do wysokości 10.000 dolarów USA lub ich równowartości,
- 4) walut wymiennalnych oraz wystawionych w tych walutach czeków i czeków podróżniczych, pochodzących z rachunków walutowych „A”, na cele, o których mowa w pkt 1, w wysokości przekraczającej 2.000 dolarów USA lub ich równowartości,
- 5) walut wymiennalnych pochodzących z realizacji zagranicznych przekazów bankowych i pocztowych, czeków, weksli i akredytyw pieniężnych,
- 6) czeków i czeków podróżniczych wystawionych w walutach obcych za granicą,
- 7) czeków bankierskich wystawionych w kraju na pokrycie zobowiązań w obrocie z zagranicą, z tytułów zgodnych z przepisami dewizowymi,
- 8) walut wymiennalnych, czeków i czeków podróżniczych pochodzących z rachunków walutowych „C”, jeżeli

osoba krajowa posiada pełnomocnictwo do dysponowania saldami tych rachunków.

2. Wywiezione waluty wymiennalne pochodzące z rachunków walutowych „A”, zakupione u osób krajowych prowadzących działalność gospodarczą, o której mowa w art. 10 ustawy z dnia 15 lutego 1989 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 6, poz. 33 i Nr 74, poz. 441 oraz z 1991 r. Nr 35, poz. 155, Nr 60, poz. 253 i Nr 100, poz. 442), oraz pochodzące ze źródeł, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 6, nie mogą być przeznaczane na cele związane z działalnością gospodarczą.

§ 6. Zezwala się osobom zagranicznym przekraczającym granicę państwową na wywóz za granicę:

- 1) walut obcych pochodzących z realizacji zagranicznych przekazów bankowych i pocztowych, czeków, czeków podróżniczych, weksli i akredytyw pieniężnych,
- 2) czeków i czeków podróżniczych, wystawionych w walucie obcej za granicą,
- 3) walut obcych zgromadzonych na rachunkach walutowych „C”, pochodzących z:
 - a) realizacji zagranicznych przekazów bankowych i pocztowych, czeków, czeków podróżniczych, weksli oraz akredytyw pieniężnych,
 - b) wpłat w kraju kwot przywiezionych lub przesłanych z zagranicy, w wysokości określonej w pisemnym zgłoszeniu przywozu wartości dewizowych, potwierdzonym przez polski urząd celny podczas odprawy celnej na granicy albo podczas kontroli zagranicznych przesyłek pocztowych,
 - c) realizacji w kraju dyspozycji osób krajowych w wykonaniu umów zawartych przez te osoby z posiadaczem rachunku, z zachowaniem polskich przepisów dewizowych, w tym także umów w zakresie handlu zagranicznego,
 - d) przelewów z rachunków walutowych „C” innych osób zagranicznych, z tytułu spadku, zapisu lub dyspozycji na wypadek śmierci oraz dopuszczonych do wywozu z zachowaniem polskich przepisów dewizowych,
 - e) orzeczenia w postępowaniu karnym, karnym skarbowym, w sprawach o wykroczenia, cywilnym i administracyjnym, przyznającego osobom zagranicznym waluty obce,
 - f) tytułu zwrotu kwot uprzednio podjętych z tego rachunku w celu wywozu za granicę, w razie gdy wyjazd nie doszedł do skutku, oraz nie zrealizowanych przekazów za granicę i przelewów na rzecz instytucji krajowych,
 - g) realizacji przelewów z rachunków walutowych „A” osoby krajowej, gdy posiadacz tych rachunków przestał być osobą krajową, lub z tytułu dyspozycji na wypadek śmierci, dokonanej na rachunku walutowym „A”, spadku oraz zapisu,
 - h) realizacji prawa zakupu waluty wymiennalnej za walutę polską przez osoby zagraniczne z tytułów i w wysokości określonych przez przepisy regulujące działalność gospodarczą osób zagranicznych na terenie kraju,
- 4) czeków i czeków podróżniczych wystawionych w walucie obcej pochodzącej z tytułów, o których mowa w pkt 3,

- 5) walut wymiennalnych oraz wystawionych w tych walutach czeków i czeków podróżniczych przez osoby zatrudnione w kraju przez podmioty gospodarcze na cele zakupów na rzecz tych podmiotów rzeczy ruchomych, usług transportowych, spedycyjnych i ubezpieczeniowych oraz praw majątkowych, z wyłączeniem wartości dewizowych, udziałów i akcji w spółkach i innych przedsiębiorstwach z siedzibą za granicą, do wysokości 2.000 dolarów USA lub ich równowartości,
- 6) walut wymiennalnych oraz wystawionych w tych walutach czeków i czeków podróżniczych nabytych w bankach dewizowych przez podmioty gospodarcze na cele i w wysokości określonej przepisami w sprawie pokrywania kosztów podróży służbowych poza granicami kraju, dla osób zagranicznych zatrudnionych w kraju przez te podmioty,
- 7) walut wymiennalnych oraz wystawionych w tych walutach czeków i czeków podróżniczych nabytych w bankach dewizowych w wysokości równowartości złożonej do depozytu sądowego waluty polskiej, a następnie zwróconej tym osobom, jak również zwróconych kwot poręczeń majątkowych i kwot orzeczonych w postępowaniu sądowym i administracyjnym,
- 8) walut wymiennalnych oraz wystawionych w tych walutach czeków i czeków podróżniczych nabytych w bankach dewizowych z tytułu nagród otrzymanych przez uczestników międzynarodowych konkursów i imprez sportowych oraz wynagrodzeń wypłaconych sędziom zawodów sportowych, członkom jury konkursów międzynarodowych oraz innym specjalistom zagranicznym dokonującym ekspertyz w kraju zgodnie z międzynarodowymi instrukcjami i regulaminami,
- 9) walut wymiennalnych zakupionych w bankach dewizowych za walutę polską pochodzącą z udokumentowanych przychodów, z dopuszczonych do obrotu dla osób zagranicznych papierów wartościowych zakupionych za walutę polską pochodzącą ze sprzedaży w bankach dewizowych walut wymiennalnych lub zakupionych za walutę polską stanowiącą przychód z tych papierów.

§ 7. 1. Zezwala się osobom krajowym i osobom zagranicznym na wywóz za granicę i przywóz z zagranicy monet z kruszców szlachetnych będących w Rzeczypospolitej Polskiej prawnym środkiem płatniczym.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy złotych monet.

§ 8. Zezwala się osobom krajowym należącym do personelu obsługi miejsc sprzedaży artykułów konsumpcyjnych oraz sprzedaży biletów i miejscówek za walutę polską w polskich środkach komunikacji międzynarodowej na wywóz za granicę waluty polskiej i obcej oraz przywóz do kraju waluty polskiej stanowiącej pogotowie kasowe w kasie oraz uzyskanej ze sprzedaży.

Rozdział 2

Zezwolenia na przekazanie za granicę wartości dewizowych

§ 9. Zezwala się, z zastrzeżeniem wzajemności, na przekazanie za granicę świadczeń emerytalno-rentowych w walutach wymiennalnych na rzecz osób zagranicznych, które

nabyły prawo do tych świadczeń w kraju na podstawie decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

§ 10. Zezwala się osobom krajowym na przekazanie za granicę walut wymiennalnych i wywóz czeków bankierskich wystawionych w tych walutach na wypłatę wynagrodzeń oraz na pokrycie innych kosztów realizacji za granicą kontraktów zawartych z osobami zagranicznymi (do wysokości kosztów określonych w kontrakcie) oraz z tytułu stypendiów dla osób skierowanych w celach szkoleniowych.

§ 11. 1. Zezwala się, z zastrzeżeniem ust. 2, krajowym osobom fizycznym na przekazanie za granicę walut wymiennalnych do wysokości 2.000 dolarów USA lub walut wymiennalnych zgromadzonych na rachunkach walutowych „A” w celu pokrycia składek z tytułu członkostwa w organizacjach za granicą, zakupu towarów, usług i praw majątkowych, z wyłączeniem zakupu udziałów i akcji w spółkach i innych przedsiębiorstwach z siedzibą za granicą.

2. Przekazanie za granicę wyżej wymienionych walut wymiennalnych zgromadzonych na rachunkach walutowych „A” nie może nastąpić z przeznaczeniem na cele prowadzonej działalności gospodarczej.

§ 12. Zezwala się podmiotom gospodarczym na przekazanie za granicę walut obcych do wysokości 2.000 dolarów USA lub ich równowartości w celu zapłaty nie potwierdzonych zobowiązań z tytułu zakupu rzeczy ruchomych od osób zagranicznych.

§ 13. 1. Zezwala się na przekazanie za granicę walut wymiennalnych zgromadzonych na rachunkach walutowych „A” oraz na rachunkach wkładów oszczędnościowych w walutach wymiennalnych potwierdzanych certyfikatami depozytowymi do wysokości salda rachunku, łącznie z odsetkami, w razie wyjazdu posiadacza rachunku za granicę na pobyt stały lub zmiany pobytu czasowego za granicą na pobyt stały, a także w razie nabycia przez osobę zagraniczną wkładu oszczędnościowego w drodze spadku, zapisu lub z tytułu dyspozycji wkładcy na wypadek śmierci.

2. Zezwala się na przekazanie za granicę walut obcych zgromadzonych na rachunkach walutowych „C”, pochodzących z tytułów, o których mowa w § 6 pkt 3.

3. Zezwala się osobom zagranicznym na przekazanie za granicę walut obcych pochodzących z tytułów, o których mowa w § 6 pkt 1, 7, 8 i 9.

§ 14. Zezwala się osobom krajowym na przekazanie za granicę walut obcych w celu uiszczenia:

- 1) kosztów postępowania sądowego i arbitrażowego, związanych z udziałem w procesach z osobami zagranicznymi, jeżeli ich wysokość nie przekracza 20.000 dolarów USA lub ich równowartości w jednej sprawie,
- 2) podatków, opłat celnych i innych opłat administracyjnych (urzędowych), jeżeli obowiązek ponoszenia ich wynika z przepisów prawa,
- 3) kosztów porad prawnych i zastępstwa procesowego, jeżeli ich wysokość nie przekracza 50.000 dolarów USA lub ich równowartości w jednej sprawie.

§ 15. Zezwala się osobom krajowym na przekazanie za granicę walut obcych z tytułu wymagalnych składek i opłat za

uczestnictwo w organizacjach międzynarodowych i międzynarodowych sieciach hotelowych.

§ 16. Zezwala się osobom krajowym na przekazanie za granicę walut obcych na pokrycie wymagalnych zobowiązań z następujących tytułów:

- 1) kosztów akwizycyjnych, w tym kosztów udziałów w wystawach i targach, kosztów reklamy, opłat za udział w sympozjach, konferencjach oraz za serwisy informacyjne,
- 2) usług agencyjnych i przedstawicielskich,
- 3) kosztów napraw i remontów importowanych maszyn i urządzeń,
- 4) kosztów ochrony własności intelektualnej,
- 5) kosztów świadczonych przez osoby zagraniczne usług audytorskich, konsultingowych w zakresie doradztwa ekonomicznego, organizacyjnego i w dziedzinie informatyki oraz kosztów opinii handlowych.

§ 17. 1. Zezwala się podmiotom gospodarczym na przekazanie za granicę walut obcych należnych kontrahentowi zagranicznemu z tytułu odpowiedzialności kontraktowej, deliktowej i bezpodstawnego wzbogacenia, powstałej w związku z zawartą umową dotyczącą zakupu lub sprzedaży towarów i usług.

2. Zezwala się podmiotom gospodarczym świadczącym usługi hotelarskie i kempingowe na przekazanie za granicę walut obcych na rzecz osób zagranicznych korzystających z tych usług z tytułu odpowiedzialności kontraktowej i deliktowej powstałej w związku ze świadczoną usługą.

3. Zezwala się instytucjom ubezpieczeniowym na przekazanie za granicę walut wymiennalnych na rzecz osób zagranicznych z tytułu zawartej, zgodnie z obowiązującymi przepisami, umowy ubezpieczeniowej.

§ 18. Zezwala się podmiotom gospodarczym na przekazanie walut obcych za granicę w celu wykonania wymagalnych w tych walutach zobowiązań wobec osób zagranicznych z tytułu zakupu od tych osób usług turystycznych.

§ 19. 1. Zezwala się osobom krajowym na przekazanie za granicę walut obcych na finansowanie kosztów utrzymania ich przedstawicielstw za granicą (w tym także wynagrodzeń pracowników oraz remontów zajmowanych pomieszczeń).

2. Zezwala się osobom krajowym na otwarcie i posiadanie rachunku bankowego w banku za granicą w celu gromadzenia środków przeznaczonych na finansowanie kosztów, o których mowa w ust. 1, pod warunkiem zawiadomienia Narodowego Banku Polskiego o:

- 1) otwarciu rachunku w banku za granicą w terminie 1 miesiąca od dnia jego otwarcia,
- 2) stanach (saldach) i obrotach na tym rachunku w okresach kwartalnych, na formularzu, którego wzór stanowi załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 20. Zezwala się osobom krajowym na przekazanie lub wywóz za granicę walut obcych na pokrycie kosztów utrzymania polskich przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych i innych polskich przedstawicielstw korzystających z immunitetów i przywilejów dyplomatycznych

lub konsularnych (w tym wynagrodzeń pracowników) oraz walut obcych przeznaczonych na zakup nieruchomości przez te przedstawicielstwa i urzędy.

§ 21. 1. Zezwala się spółkom utworzonym na podstawie ustawy z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej z udziałem podmiotów zagranicznych (Dz. U. Nr 41, poz. 325, z 1989 r. Nr 74, poz. 442, z 1990 r. Nr 51, poz. 299 i z 1991 r. Nr 31, poz. 128), które zaciągnęły do dnia 4 lipca 1991 r. kredyt w banku za granicą, na zakup w banku dewizowym walut wymiennalnych i przekazanie tej waluty w celu spłaty kredytu.

2. Przepis § 23 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 3

Zezwolenia na inne czynności wymagające zezwolenia dewizowego

§ 22. 1. Zezwala się podmiotom gospodarczym na udzielenie kredytu w obrocie dewizowym z zagranicą w związku z zawartą umową sprzedaży towarów (z wyłączeniem paliw i surowców) i usług, pod warunkiem że:

- 1) wysokość udzielonego kredytu w ciągu jednego roku kalendarzowego nie przekracza 1.000.000 dolarów USA lub równowartości w walucie obcej wymiennalnej, a jego okres spłaty nie przekracza 360 dni od dnia udzielenia kredytu,
- 2) oprocentowanie i inne warunki udzielonego kredytu nie będą korzystniejsze dla kredytobiorcy niż powszechnie stosowane w analogicznych przypadkach na międzynarodowym rynku finansowo-kredytowym,
- 3) zostaną ustalone wystarczające zabezpieczenia spłaty i transfery do kraju należności z tytułu udzielonego kredytu.

2. Podmioty gospodarcze udzielające kredytu są zobowiązane do przekazania Narodowemu Bankowi Polskiemu informacji o zawarciu umowy kredytowej oraz zmianach warunków tej umowy na formularzu, którego wzór stanowi załącznik nr 2 do zarządzenia, w terminie 14 dni od dnia zawarcia (zmiany warunków) umowy.

§ 23. 1. Zezwala się podmiotom gospodarczym na zaciągnięcie kredytu w obrocie dewizowym z zagranicą w związku z zakupem towarów i usług w tym obrocie, pod warunkiem że:

- 1) wysokość zaciągniętego kredytu w ciągu jednego roku kalendarzowego nie przekroczy 1.000.000 dolarów USA lub ich równowartości w walucie obcej wymiennalnej, a termin jego spłaty nie przekroczy 3 lat od dnia zaciągnięcia kredytu,
- 2) warunki zaciągniętego kredytu nie będą mniej korzystne dla kredytobiorcy niż powszechnie stosowane w analogicznych przypadkach na międzynarodowym rynku finansowo-kredytowym.

2. Zezwala się osobom krajowym na zaciąganie w Międzynarodowym Banku Odbudowy i Rozwoju, Europejskim Banku Odbudowy i Rozwoju, Europejskim Banku Inwestycyjnym kredytów w obrocie dewizowym z zagranicą, objętych gwarancjami rządu polskiego lub Narodowego Banku Polskiego, przeznaczonych na finansowanie inwestycji w kraju.

3. Zezwala się osobom krajowym na zaciąganie kredytów z Polsko-Amerykańskiego Funduszu Przedsiębiorczości oraz z jednostek od Funduszu zależnych, przezeń kontrolowanych lub z nim powiązanych (tzw. jednostek Funduszu).

4. Osoby krajowe, z wyłączeniem Narodowego Banku Polskiego, zaciągające kredyt są zobowiązane do przekazania Narodowemu Bankowi Polskiemu informacji o zawarciu umowy kredytowej oraz o zmianach warunków tej umowy, na formularzu, którego wzór stanowi załącznik nr 3 do zarządzenia, w terminie 14 dni od dnia zawarcia (zmiany warunków) umowy, a także do składania kwartalnych informacji o przeprowadzonych transakcjach wykorzystania kredytu, spłatach kapitału i odsetek.

§ 24. 1. Zezwala się osobom krajowym na dokonywanie w obrocie z zagranicą towarami i usługami płatności za granicę bez pośrednictwa banku dewizowego do wysokości 2.000 dolarów USA lub ich równowartości z jednego tytułu.

2. Zezwala się osobom krajowym w obrocie z zagranicą towarami i usługami na pobieranie należności w walucie obcej bez pośrednictwa banku dewizowego do wysokości 10.000 dolarów USA lub ich równowartości z jednego tytułu.

3. Zezwala się podmiotom gospodarczym na dokonywanie rozliczeń w obrocie z tymi samymi podmiotami zagranicznymi w formie wzajemnych potrąceń wierzytelności z wierzytelnościami drugiej strony, pod warunkiem że wierzytelności te są wymagalne i nie przedawnione, a niższa z potrącanych wierzytelności nie przekracza kwoty 50.000 dolarów USA lub ich równowartości w innej walucie obcej.

4. Zezwala się osobom krajowym i osobom zagranicznym przekraczającym granicę państwową na dokonywanie płatności w walucie wymiennej za nabywane rzeczy ruchome w sklepach prowadzonych w wolnych obszarach celnych, ustanowionych na terenie lotniczego, morskiego lub rzeczno-terenowego przejścia granicznego.

§ 25. Zezwala się osobom krajowym w obrocie z krajem, którego waluta narodowa nie jest walutą wymienną, na odstąpienie od ustalania, pobierania należności i dokonywania płatności za towary i usługi w walucie obcej — w umowach z osobami zagranicznymi, pod warunkiem że:

- 1) transakcja będzie realizowana poprzez wymianę towarów lub usług, a wartość transakcji wyrażona zostanie w walutach wymiennych,
- 2) kopia zawartej umowy przesłana zostanie do Banku Handlowego w Warszawie SA w okresie 14 dni od jej zawarcia, celem rejestracji.

§ 26. Zezwala się osobom krajowym na odstąpienie od obowiązku sprowadzenia do kraju wartości dewizowych:

- 1) uzyskanych z tytułu posiadanej za granicą nieruchomości w przypadku przeznaczenia ich na cele związane z jej utrzymaniem,
- 2) uzyskanych przez polskie przedstawicielstwa dyplomatyczne, urzędy konsularne i inne polskie przedstawicielstwa korzystające z immunitetów i przywilejów dyplomatycznych lub konsularnych,
- 3) stanowiących ich własność przed ich przybyciem do kraju w celu zamieszkania.

§ 27. 1. Zezwala się osobom zagranicznym prowadzącym sprzedaż artykułów konsumpcyjnych w środkach regularnej lądowej komunikacji międzynarodowej należących do państw, których waluta narodowa nie jest walutą wymienną, na sprzedaż tych artykułów za walutę obcą tych państw w czasie przebiegu w kraju.

2. Zezwala się osobom zagranicznym obsługującym autobusy regularnej komunikacji państw, o których mowa w ust. 1, na sprzedaż biletów i miejscówek w tych autobusach w czasie ich przebiegu w kraju za walutę obcą tych państw.

3. Zezwala się, z zastrzeżeniem wzajemności, osobom zagranicznym, o których mowa w ust. 1 i 2, a w przypadku osób prawnych — ich pracownikom, na wywóz do państw, których waluta narodowa nie jest walutą wymienną, walut obcych oraz waluty polskiej, uzyskanych ze sprzedaży.

§ 28. 1. Zezwala się osobom krajowym na przekazanie na rachunki osób zagranicznych w kraju walut obcych z tytułów, z jakich zgodnie z prawem dewizowym dopuszczalne jest przekazanie i wywóz tych walut obcych na ich rzecz za granicę.

2. Zezwala się osobom zagranicznym na przekazanie w kraju z ich rachunków walutowych na rzecz osób krajowych walut obcych z tytułu sprzedaży za granicę przez osoby krajowe rzeczy ruchomych lub praw majątkowych, a także z tytułu usług świadczonych przez osoby krajowe w obrocie z zagranicą.

§ 29. 1. Zezwala się osobom krajowym na kupno w bankach dewizowych walut wymiennych w celach, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 2, § 6 pkt 6—8, § 9, 10, 14—21 i 23 ust. 2 i 3.

2. Zezwala się osobom krajowym na kupno w bankach dewizowych walut wymiennych i przekazanie ich za granicę w celu wykonania wymagalnych zobowiązań z tytułów zgodnych z przepisami dewizowymi, w przypadku zmiany wierzyciela.

3. Zezwala się podmiotom gospodarczym na kupno w bankach dewizowych walut wymiennych oraz wystawionych w tych walutach czeków i czeków podróżniczych do wysokości 2.000 dolarów USA lub ich równowartości w celu ich wywozu za granicę na pokrycie wymagalnych lub przyszłych zobowiązań w tych walutach wobec osób zagranicznych z tytułu zakupu od tych osób rzeczy ruchomych i praw majątkowych, z wyłączeniem wartości dewizowych, udziałów i akcji w spółkach i innych przedsiębiorstwach z siedzibą za granicą, a także usług transportowych, spedycyjnych i turystycznych.

4. Sprzedaż walut wymiennych przez bank dewizowy na pokrycie przyszłych zobowiązań, o których mowa w ust. 2, następuje na podstawie oświadczenia uzasadniającego niemożność przedstawienia wymagalnego tytułu zapłaty osobom zagranicznym.

5. Zezwala się podmiotom gospodarczym na kupno w bankach dewizowych walut wymiennych w celu, o którym mowa w § 12, na zasadach określonych w ust. 3.

6. Waluta polska przeznaczona na kupno walut wymiennalnych może pochodzić tylko z rachunku bankowego osoby krajowej dokonującej zakupu.

7. Zezwala się osobom zagranicznym na kupno w bankach dewizowych walut wymiennalnych w celach i na warunkach określonych w § 6 pkt 9.

§ 30. Zezwala się podmiotom gospodarczym na zakup w bankach dewizowych walut wymiennalnych na spłatę kredytów wynikających z umów kredytowych w walutach wymiennalnych, zawartych do dnia 31 grudnia 1989 r.:

- 1) u osób zagranicznych za zezwoleniem dewizowym,
- 2) w polskich bankach dewizowych zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

§ 31. Zezwala się osobom krajowym na kupno w bankach dewizowych walut wymiennalnych w celu zwrotu osobom delegowanym za granicę udokumentowanych wydatków, przekraczających kwoty pobrane na koszty podróży służbowych poza granicami kraju, pod warunkiem że kwota wydatków nie będzie wyższa niż określona w przepisach w sprawie pokrywania kosztów podróży służbowych poza granicami kraju.

§ 32. Zezwala się osobom krajowym na pobieranie zapłaty w walucie polskiej za świadczone usługi przewozu osób, usługi spedycji, przewozu i ubezpieczenia przesyłek na trasach zagranicznych oraz za usługi portowe w portach morskich, a także za inne usługi świadczone za granicą na rzecz osób zagranicznych.

§ 33. Zezwala się podmiotom gospodarczym na kupno w bankach dewizowych walut wymiennalnych w celu przekazania na rachunek „A” części wynagrodzeń przysługujących krajowym osobom fizycznym oddelegowanym lub zatrudnionym za granicą przez te podmioty na podstawie odrębnych przepisów.

§ 34. Zezwala się osobom krajowym na przeniesienie własności wartości dewizowych nabytych w bankach dewizowych z tytułów i na rzecz osób zagranicznych, o których mowa w § 6 pkt 7 i 8.

§ 35. Zezwala się bankom dewizowym i bankom upoważnionym przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego na podstawie art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 1992 r. Nr 72, poz. 360 i z 1993 r. Nr 6, poz. 29) do dokonywania niektórych czynności obrotu dewizowego na kupno w bankach dewizowych walut wymiennalnych nie pochodzących z realizacji obowiązku wynikającego z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1989 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 6, poz. 33 i Nr 74, poz. 441 oraz z 1991 r. Nr 35, poz. 155, Nr 60, poz. 253 i Nr 100, poz. 442), w innym celu niż określony w art. 8 ust. 1 tej ustawy.

§ 36. 1. Zezwala się podmiotom gospodarczym na otwarcie i posiadanie rachunku w banku za granicą w celu gromadzenia środków przeznaczonych na finansowanie kosztów realizacji kontraktów usługowych zawartych z osobami zagranicznymi pod następującymi warunkami:

- 1) wartość kontraktu nie przekracza 100.000 dolarów USA lub ich równowartości w innej walucie wymiennalnej,

2) okres realizacji nie przekroczy 1 roku,

3) pozostawione środki będą przeznaczone na pokrycie niezbędnych wydatków lokalnych, w tym plac pracowników.

2. Zezwala się podmiotom gospodarczym na pozostawienie za granicą walut wymiennalnych uzyskanych od osób zagranicznych w trybie oraz w wysokości określonych w ust. 1.

3. Podmioty gospodarcze, o których mowa w ust. 1, są obowiązane nadsyłać do Narodowego Banku Polskiego informacje o:

- 1) otwarciu rachunku w banku za granicą w terminie 1 miesiąca od dnia jego otwarcia,
- 2) stanach (saldach) i obrotach na tym rachunku w okresach miesięcznych, na formularzu, którego wzór stanowi załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 37. Zezwala się ekipom sportowym na kupno w bankach dewizowych walut obcych i wywóz ich za granicę w celu pokrycia wszelkich wydatków związanych z ich wyjazdami na imprezy sportowe organizowane za granicą.

§ 38. Zezwala się bankom na kupno i przekazanie za granicę walut wymiennalnych należnych zagranicznym kredytodawcom z tytułu wymagalnej gwarancji udzielonej przez te banki, stanowiącej zabezpieczenie kredytu zaciągniętego na podstawie zezwolenia dewizowego.

§ 39. Zezwala się osobom krajowym na kupno w bankach dewizowych walut obcych i przekazanie ich za granicę w celu spłaty wymaganych rat czynszu w związku z zawartą umową dzierżawy.

Rozdział 4

Przepisy ogólne i końcowe

§ 40. Użyte w niniejszym zarządzeniu określenia:

- 1) „rachunek walutowy” — oznacza rachunek bankowy prowadzony w polskim banku w kraju w walucie obcej,
- 2) „rachunki walutowe A” — oznacza rachunki bankowe osób krajowych fizycznych, prowadzone w walutach wymiennalnych,
- 3) „rachunki walutowe C” — oznacza rachunki bankowe osób zagranicznych prowadzone w walutach obcych wymiennalnych,
- 4) „wymagalne zobowiązania wobec osób zagranicznych” — oznacza obowiązek spełnienia świadczenia pieniężnego wobec osoby zagranicznej, potwierdzony umową sprzedaży, fakturą pro forma, pozwoleniem przywozu, umową ubezpieczenia, wezwaniem do zapłaty lub innymi dokumentami określającymi rodzaj, wysokość i termin zobowiązania pieniężnego wobec osoby zagranicznej.

§ 41. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 31 grudnia 1989 r. w sprawie ogólnego zezwolenia dewizowego (Monitor Polski z 1990 r. Nr 1, poz. 3 i z 1991 r. Nr 5, poz. 30).

§ 42. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Osiatyński*

Załączniki do zarządzenia Ministra
Finansów z dnia 18 czerwca 1993 r. (poz.
331)

Załącznik nr 1

Narodowy Bank Polski
Departament Zagraniczny
Wydział Bilansu Płatniczego

SPRAWOZDANIE Z SALD I OBROTÓW NA RACHUNKU W BANKU ZA GRANICĄ
za miesiąc

Nazwa przedsiębiorstwa		
Identyfikator w systemie REGON		
Nazwa i siedziba banku		Waluta
Kraj		Numer rachunku
Nr i data decyzji dewizowej		
	Tytuł płatności	Dt (wpływy)
	Ct (wyłaty)	
	Saldo na początek miesiąca
	PRZEKAZY:	
Wypełnia NBP	0000001 przekazy do/z kraju
	0000002 przekazy z/na inne rachunki własne za granicą
	0000003 przekazy z/na rachunki innych polskich przedsiębiorstw za granicą
	TRANSAKCJE ZAGRANICZNE:	
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
	SALDO NA KONIEC MIESIĄCA
	OGÓŁEM (sumy kwot zapisanych po stronie debet i po stronie kredyt powinny być sobie równe)

UWAGA: W kolumnie „Tytuł płatności” należy podać, z tytułu
jakiej transakcji dokonana została płatność.

Wpływy i wypłaty należy agregować według rodzaju
transakcji.

Wypełniony formularz należy wysłać w terminie do 20 dni po
zakończeniu miesiąca sprawozdawczego na adres:
Narodowy Bank Polski
Departament Zagraniczny
Wydział Bilansu Płatniczego
00-950 Warszawa skr. poczt. 1011

Nazwa komórki i nazwisko osoby
sporządzającej sprawozdanie

Nr telefonu

Ewentualne pytania dotyczące wypełniania formularza
prosimy kierować pod numer telefonu 20-03-21 wewn.
2488 lub 2489 w NBP — Centrali w Warszawie

INFORMACJA O UDZIELONYM KREDYCIE

Część A

1. Nazwa i adres kredytodawcy krajowego	
2. Identyfikator w systemie REGON	
3. Bank kredytodawcy	

Część B

1. Nazwa i adres kredytobiorcy zagranicznego		
2. Kraj kredytobiorcy		3. Rodzaj kredytobiorcy: eksporter, bank lub instytucja finansowa, agencja rządowa* ¹
4. Bank kredytobiorcy		

Część C

I. Ogólne warunki kredytu		III. Odsetki			
1. Data zawarcia umowy kredytowej		1. Stopa procentowa			
2. Waluta kredytu		2. Data pierwszej płatności odsetek			
3. Waluta spłaty kredytu		3. Data ostatniej płatności odsetek			
4. Kwota kredytu		4. Liczba płatności odsetek w ciągu roku			
5. Gwarant w kraju kredytobiorcy		IV. Terminarz wykorzystania kredytu		V. Terminarz spłat rat kapitałowych	
6. Gwarant w kraju kredytodawcy		data	kwota	data	kwota
7. Procent kredytu objęty gwarancją		1.		1.	
8. Kredytowana inwestycja (jeśli dotyczy)		2.		2.	
II. Oplaty kredytowe		3.		3.	
1. Prowizja od zaangażowania (w %)		4.		4.	
2. Inne opłaty i prowizje związane z kredytem		5.		5.	
3. Oplaty za zwłokę		6.		6.	
		7.		7.	
		8.		8.	
		9.		9.	

*¹ Niepotrzebne skreślić.

W przypadku braku jednoznacznie określonych w umowie terminarzy wykorzystania lub spłat kredytu, należy podać możliwie najlepszy szacunek.

Formularz wypełnił:

a) imię i nazwisko

b) nazwa komórki

c) numer telefonu (teleksu, telefaksu)

INFORMACJA O ZACIĄGNIĘTYM KREDYTCIE

Część A

1. Nazwa i adres kredytobiorcy krajowego	
2. Identyfikator w systemie REGON	
3. Bank kredytobiorcy	

Część B

1. Nazwa i adres kredytodawcy zagranicznego		
2. Kraj kredytodawcy		3. Rodzaj kredytodawcy: eksporter, bank lub instytucja finansowa, agencja rządowa*)
4. Bank kredytodawcy		

Część C

I. Ogólne warunki kredytu		III Odsetki			
1. Data zawarcia umowy kredytowej		1. Stopa procentowa			
2. Waluta kredytu		2. Data pierwszej płatności odsetek			
3. Waluta spłaty kredytu		3. Data ostatniej płatności odsetek			
4. Kwota kredytu		4. Liczba płatności odsetek w ciągu roku			
5. Gwarant w kraju kredytobiorcy		IV. Terminarz wykorzystania kredytu		V. Terminarz spłat rat kapitałowych	
6. Gwarant w kraju kredytodawcy		data	kwota	data	kwota
7. Procent kredytu objęty gwarancją		1.		1.	
8. Kredytowana inwestycja (jeśli dotyczy)		2.		2.	
II. Opłaty kredytowe		3.		3.	
1. Prowizja od zaangażowania (w %)		4.		4.	
2. Inne opłaty i prowizje związane z kredytem		5.		5.	
3. Opłaty za zwłokę		6.		6.	
		7.		7.	
		8.		8.	
		9.		9.	

*) Niepotrzebne skreślić.
W przypadku braku jednoznacznie określonych w umowie terminarzy wykorzystania lub spłat kredytu, należy podać możliwie najlepszy szacunek.

Formularz wypełnić:
a) imię i nazwisko
b) nazwa komórki
c) numer telefonu (teleksu, telefaksu)